

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra En Kvindes Skriftemaal

Citation: Larsen, Karl: "En KvindesSkriftemaal", i Larsen, Karl: *En KvindesSkriftemaal*, 1901, s. 58. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_06-shoot-idm140022825869760/facsimile.pdf (tilgået 25. oktober 2021)

Anvendt udgave: En KvindesSkriftemaal

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

hørte jeg ikke et Ord fra Marie Louise, og hun svandt langsomt ind til at blive en Erindring.

Nu havde jeg ogsaa stadig meget at gøre. Jeg var forberedt til at tage Studentereksamen et Aar efter første Del; men der skulde hænges vældigt i.

I det Aar var Aksel som sædvanlig imod mig, og jeg imod ham. Han hjalp mig med forskellige Ting, og for *hans* Skyld tog jeg stadig en Time om Ugen hos min Musikhæder.

Men uagtet jeg sled og sled og kun tænkte paa mit Arbejde, kunde jeg godt mærke, det havde gjort Virkning paa mig, at Aksel havde friet.

Det er grusom farligt for en ung Pige at blive ved at have et Menneske, som har friet til hende, gaaende omkring sig, naar hun ikke forelsker sig i en anden. Og det kunde slet ikke falde mig ind

dengang, jeg saa' jo heller ikke andre Mænd.

Da jeg havde faaet Eksamen, rejste vi til Udlandet, gamle Halck, Aksel og jeg. Vi to unge var sammen fra Morgen til Aften og havde ikke andet at bestille end at gaa paa Gallerier og i Teatre og foretage Udflugter, og det blev ved ganske stille og uafadeligt at pirre og pirre mig, at den Mand, der gik saa hensynsfuld og interesseret omkring og forklarede mig det altsammen, han havde villet have mig til Kone og nærede vist bestandig Kærlighed til mig; nu handlede jo ogsaa det halve af, hvad vi saa' paa Samlingerne og paa Teatrene, om Kærlighed.

Jeg tror ikke, noget virker saa meget paa en ung Pige som denne stadige *Vedholdenhed*, naar hun da ikke har set sig gal paa vedkommende, Og saa den bestandige Følelse af, at der mellem Aksel